

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/413/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225904
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8115225904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: B. C., G.. XX.X.XXXX, K. XXX XX R. XX, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 3.516,58 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.162,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od 1.12.2015 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 14.10.2015 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 3.516,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.516,58 Eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ide o zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX, z 28.10.2004. Na základe žiadosti mu bola poskytnutá čiastka 45.000,- Sk (1.493,72 Eur) a za 36 mesiacov so splátkou 2.500,- Sk (82,98 Eur) mal žalovanému vrátiť dvojnásobok tejto sumy, t.j. 90.000,- Sk (2.987,45 Eur). Reálne mu bolo vyplatených 43.500,- Sk (1.443,94 Eur), keďže poplatok činil 1.500,- Sk (49,79 Eur). Uviedol, že predmetná zmluva je podľa neho uzatvorená v rozpore s § 37 ods. 1 OZ, pre jej nezrozumiteľnosť a neurčitosť, a že vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. g) a úrok podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSU“) s tým, že RPMN ani úrok v zmluve o revolvingovom úvere uvedený nie je.

3. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný mu na základe tejto zmluvy poskytol dňa 22.11.2006 revolving vo výške 30.600,- Sk (1.015,75 Eur) a dňa 26.11.2008 taktiež vo výške 30.600,- Sk (1.015,75 Eur), teda že žalovaný mu poskytol spolu sumu 104.700,50 Sk (3.475,42 Eur), a žalovanému doposiaľ uhradil 6.992,- Eur, k čomu zároveň pripojil prehľad platieb. Žalobca uzavrel, že v súvislosti s úžernou odplatom úveru a tým, že úver je bezúročný, vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vo výške 3.516,58 Eur, a že o skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedel od združenia na ochranu občana spotrebiteľa I. v mesiaci september 2015.

4. Žalobca uviedol, že čo sa týka objektívnej premlčacej doby, poukazuje na niektoré rozhodnutia krajských súdov, ktoré podľa neho vo viacerých rozhodnutiach posúdili konanie žalovaného ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedáva svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Do úvahy prichádza podľa jeho názoru len 10 ročná premlčacia doba, nakoľko doba počas ktorej žalovaný poskytuje úvery a ich množstvo vylučujú inú možnosť, ako je možnosť, že žalovaný sa na úkor spotrebiteľov obohacuje úmyselne. Podľa žalobcu je vylúčené, aby žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov nepoznal spotrebiteľské právo.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu s tým, že predmetom konania nie je žiadny nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo žalobca v podanej žalobe svoje nároky neodvodzuje zo zmluvy, ale z ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúceho vydanie bezdôvodného obohatenia (pozn. súdu: na túto námietku však súd neprihliadal, nakoľko aj keď zákon nemá legálnu definíciu spotrebiteľských sporov, z povahy veci a zrejmého účelu ich úpravy - vyrovnania procesnej nerovnováhy v prospech slabších, a teda aj uľahčenia prístupu spotrebiteľov k súdu v ich sporoch s dodávateľmi - je zrejmé, že spormi zo spotrebiteľskej zmluvy sú, tak ako aj tento prípad, všetky spory súvisiace so spotrebiteľskými zmluvami, ak spotrebiteľ uplatňuje nároky súvisiace so spotrebiteľskými zmluvami, a domáha ochrany podľa spotrebiteľského práva, v tomto prípade najmä podľa ZoSU).

6. Ďalej však žalovaný vzniesol aj námietku premlčania a uviedol, že tvrdenia žalobcu o úmyselnom bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného sú nedôvodné a založené na nesprávnej interpretácii zákonných ustanovení s tým, že žiadny úmysel získať bezdôvodné obohatenie či „uzavrieť“ neplatnú zmluvu na jeho strane nevznikol a objektívne ani vzniknúť nemohol. Poukázal na to, že vlastne ak by sme vychádzali len z toho, že odporca má (musí) poznať zákony, a zmluva by nebola uzatvorená platne (ale v rozpore so zákonom), bola takto uzatvorená úmyselne (neplatne), a pri bezdôvodnom obohatení by vždy potom išlo o úmyselne získané bezdôvodné obohatenie, keďže jeho právny základ a samotná existencia bezdôvodného obohatenia vyplývajú z určitej právnej normy. Existencia úmyselného bezdôvodného obohatenia teda predpokladá úmysel predchádzajúci vzniku bezdôvodného obohatenia, teda vo vzťahu ku konkrétnemu bezdôvodnému obohateniu, a nie všeobecný predpoklad/domnienku o tom, že by mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, a že by zúčastnené strany mali s takouto eventualitou počítať. Spochybnil aj tvrdenie o momente, kedy sa žalobca dozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení.

7. Vo vzťahu k nedostatkom zmluvy o revolvingovej pôžičke a jej neurčitosti žalovaný uviedol, že zmluvu tvoria ustanovenia na lícnej a rubovej strane tej istej listiny, a že na lícnej strane sa nachádza aj text, že „neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovej pôžičke sú zmluvné dojednania a prílohy špecifikované v zmluvných dojednaniach“ s tým, že obsah údajov na lícnej strane listiny je možné logicky vykladať len v spojení so zmluvnými dojednaniami, kde sa uvádza čo jednotlivé údaje znamenajú (pozn. súdu: rubovú stranu zmluvy a ani „zmluvné dojednania a prílohy špecifikované v zmluvných dojednaniach“ však žalovaný, a ani predtým žalobca, v konaní nepredložili).

8. V replike k vyjadreniu žalovaného žalobca všeobecne uviedol, že podstata aplikácie desaťročnej premlčacej doby podľa neho spočíva v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej podľa žalobcu vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať, a že prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa podľa žalobcu úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil. Napokon žalobca ešte všeobecne uviedol, že z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 vyplýva nesprávnosť uvažovania o začatí plynutia subjektívnej premlčacej doby pri spotrebiteľských úveroch, keď sa veriteľ na úkor spotrebiteľa bezdôvodne obohacuje o splátky nad istinu úveru, súčasne so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby (pozn. súdu: bez toho aby žalobca vysvetlil a odôvodnil z čoho túto nesprávnosť vyvodzuje).

9. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa žalovaný, hoci naň bol riadne a včas predvolaný, nedostavil, jeho zástupca svoju neúčast' i neúčast' žalovaného však ospravedlnil a súhlasil s prejednaním v jeho neprítomnosti, a preto súd vec v zmysle ust. § 180 CSP prejednal v jeho neprítomnosti, a prihliadol pritom na obsah spisu a predložené dôkazy. K zisťovaniu konkrétneho skutkového stavu pritom súd, okrem niektorých výnimiek v prospech spotrebiteľa (§ 295 CSP), pristúpil len v rozsahu procesnej aktivity sporových strán.

10. Súd sa teda oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (a preto ich na pojednávaní osobitne nečítal, viď § 204 CSP), a zistil tento podstatný skutkový stav:

11. Z jedinej listiny týkajúcej sa dotknutej zmluvy predloženej žalobcom, pozostávajúcej len z jednej strany a označenej ako zmluva o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX vyplývajú písomné právne úkony žalovaného ako veriteľa a žalobcu ako dlžníka smerujúce k uzavretiu zmluvy, na ktorej sú však uvedené len údaje o označení zmluvných strán, a následne už len rôzne číselné údaje v rámci častí označených ako časť B - Revolvingová pôžička ods. 1: 90 000, ods. 2: 36, ods. 3: 2 500 a ods. 4: 26,69, časť C - Revolving ods. 1: 60 000 a ods. 2: 25,16, časť D - Úverový limit ods. 1: 120 000, časť E - Zmluvná odmena ods. 1: 45 000 a ods. 2: 29400, časť F - Poplatok ods. 1: 1 500 a časť G - Typ zmluvy o revolvingovej pôžičke ods. 1: Bonus bez toho aby z tejto listiny bolo zrejmé (určite a zrozumiteľne), čo by tieto údaje mali vyjadrovať. Žiadne iné zmluvné dojednania a ani iné prílohy k tomu predložené neboli.

12. Podľa nespochybnených tvrdení žalobcu a predloženého prehľadu platieb ku zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXX opatreného pečiatkou žalovaného žalovaný na základe toho poskytol žalobcovi sumu 104.700,50 Sk (3.475,42 Eur) a žalovaný mu od 18.11.2004 do 14.3.2014 v rôznych čiastkach postupne uhradil sumu 6.992,- Eur. Väčšina týchto platieb bola pritom vykonaná viac ako 3 roky pred podaním žaloby, okrem 4 úhrad od 30.10.2012 do 14.3.2014 spolu vo výške 1.162,- Eur (100 + 100 + 953,59 + 0,32).

13. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 4 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

15. Podľa § 40 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

16. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

17. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. V danom prípade súd, vychádzajúc z predloženého vyhotovenia listiny označenej ako zmluva o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX, dospel k záveru, že takáto listina nemá náležitosti platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný, poznajúc výhrady žalobcu (o neurčitosti zmluvy) túto zmluvu a jej znenie nijako konkrétne, s uvedením jej konkrétnych náležitostí, nešpecifikoval a nepreukázal. Nie sú z nej pritom určite a zrozumiteľne zrejmé ani len všetky podstatné zákonné náležitosti zmluvy o úvere, a jej jednotlivé dojednania a ich význam sú nejasné a neurčité do tej miery, že ju nemožno hodnotiť ako platnú zmluvu (s určitým obsahom). Okrem toho, ak by jej súčasťou, tak ako to naznačoval žalobca,

aj mali byť nejaké ďalšie dojednania či vysvetľujúce prílohy, súd poukazuje na to, že všetky podstatné náležitosti majú byť určité a zrozumiteľne vyjadrené na jej písomnom vyhotovení, na ktoré spotrebiteľ pripája svoj podpis. Majú tak byť vyjadrené určité a zrozumiteľne bez toho, aby bolo potrebné zložiť na inom jej mieste (rubovej strane), či dokonca až v iných jej údajných prílohách, zisťovať a vysvetľovať jej obsah.

23. K tomu pritom možno poukázať aj na právny záver uvedený v náleze Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania o zmluvnej pokute (argumentum a minori ad maius tým skôr o predmete hlavného záväzku resp. o podstatných náležitostiach zmluvy - úrokoch a poplatkoch, pozn. súdu) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú.

24. V danom prípade predložená zmluva tieto náležitosti nespĺňa, a preto dotknuté dojednanie zmluvy o revolvingovej pôžičke tak súd pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť hodnotil ako neplatné, na základe čoho súd dospel k záveru, že strany by si tak mali vrátiť všetko, čo na jej základe plnili, resp. v danom prípade, keďže ide o druhovo rovnaké plnenie (peniaze), že žalovaný by mal žalobcovi vydať rozdiel, o ktorý sa na jeho úkor obohatil.

25. Žalovaný však voči tomu vzniesol aj námietku premlčania.

26. Žalobca svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia odvodzuje z poukazu na nedostatok náležitostí (uzatvorenia) písomnej zmluvy o pôžičke a svojej platby.

27. Súd pritom zistil, že dotknutá zmluva o revolvingovej pôžičke mala byť písomná a podpísaná žalovaným, teda žalovaný tak jej (vytýkané) znenie (obsah svojho právneho úkonu) poznal už od jej podpisu (dňa 28.10.2004), a keďže väčšina platieb, ktoré žalobca v súvislosti s dotknutou zmluvou o pôžičke žalovanému uhradil (a na základe ktorých tak bezdôvodné obohatenie vzniknúť mohlo), boli uskutočnené do 21.1.2011, a žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola následne podaná po uplynutí viac ako 4 roky (14.10.2015) potom, žaloba bola v tejto časti uplatnená po uplynutí premlčacej doby. Jeho právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto platieb bolo v tom čase už premlčané, a to jednak po márnom uplynutí subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ dňa 21.1.2013 počítanej najneskôr odo dňa jeho poslednej takejto úhrady žalobcovi, keď žalobca mala k dispozícii (poznal) všetky skutkové okolnosti o svojom eventuálnom plnení (bez právneho dôvodu) a mohol tak prvý krát podať žalobu na jeho vydanie, ako aj po márnom uplynutí objektívnej 3-ročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ dňa 21.1.2013 počítanej v tomto prípade taktiež odo dňa jeho poslednej takejto úhrady, keď k eventuálnemu bezdôvodnému obohateniu z týchto platieb naposledy došlo.

28. Pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v obdobných veciach, súd k tomu plne odkazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax NS SR (čl. 2 ods. 2 a § 220 ods. 2 CSP), podľa ktorej „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. ... „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“ (porovnaj napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo/67/2011, 3 Cdo/169/2017, a

8 Cdo/163/2018). Ako vyplýva z týchto rozhodnutí NS SR, dotýkajúcich sa premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia dokonca práve priamo u spotrebiteľov (3 Cdo/169/2017, 8 Cdo/163/2018), tieto závery sa vzťahujú aj na spotrebiteľské spory. Najvyšší súd SR (v rozhodnutí 8 Cdo/163/2018) zdôraznil, že: „Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (pozn. dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).“

29. V danom prípade žalobca všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých bolo možné vyodiť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, poznal (mal k dispozícii) a žalobu mohol podať od toho času, keď mal k dispozícii napadnutú zmluvu a vedel čo a komu (na jej základe) plnil, a keďže neskoršou z týchto skutočností (nakoľko vytýkané znenie zmluvy mal k dispozícii už predtým) boli jeho následné platby uskutočnené v súvislosti s touto zmluvou (ako plnenie, z ktorého bezdôvodné obohatenie žalovaného vzniklo), nárok na vydanie tých platieb, ktoré boli uskutočnené viac ako 2 roky pred podaním žaloby, je už premlčaný. Žalovaný sa pritom premlčania dovolal, a preto súd žalobcovi priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len z tých platieb, ktoré premlčané neboli, a v prevyšujúcej časti (keďže podľa § 100 ods. 1 OZ premlčané právo veriteľovi priznať nemožno) žalobu zamietol.

30. V súvislosti so zbytočnými úvahami o 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe (keďže vo vzťahu k zamietnutým platbám nepochybne uplynula už subjektívna premlčacia lehota) pri úvahách o eventuálnom úmyselnom bezdôvodnom obohatení pritom súd podporne odkazuje (§ 220 ods. 2 CSP) na rozhodnutie NS SR sp. zn. sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018, podľa ktorého: „... samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôže bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa).“

31. Už len pre úplnosť, aj keď to v tomto prípade priamo rozhodné (záväzná) nie je, z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe NS SR (ktorá pritom naopak už záväzná nepochybne je) už napokon v obdobnej veci vychádzal aj Krajský súd v Prešove (pod sp. zn. 25Co/84/2018).

32. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Ani jedna zo strán nebola v konaní procesne plne úspešná, ich (ne)úspech nebol diametrálne odlišný, a preto vzhľadom na to, že menej úspešný žalovaný na náhradu trov nemá právo, a u žalovaného bol jeho úspech len mierne vyšší a časť žaloby odvrátil iba nekonkrétnou námietkou premlčania (bez konkrétneho vymedzenia premlčaných platieb), súd to spolu hodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý mu náhrada jeho trov taktiež nepatrí, a preto ich náhradu stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.